

agronome, magistre i doktore znanosti iz područja biotehničkih znanosti, polje agronomija, grana fitomedicina.

Profesorica Valenčić bila je skromna, topla i nadasve dobronamjerna osoba. Njezini bliži suradnici i studenti imali su priliku od profesorice naučiti tajne života kukaca te mogućnosti njihove kontrole. Cilj je uvijek bio očuvati okoliš i bioraznolikost.

Voljela je svijet kukaca i tu ljubav prenosila je na brojne generacije, osobito na svoje najbliže suradnike. Terenska istraživanja ostat će nam u sjećanju jer smo puno naučili od profesorice koja je na terenu pokazala svoje pravo znanje koje je prenosila na nas, na jedan poseban način, samo njoj svojstven. Naglašavala je da i nakon njezine mirovine ne treba prekidati dugogodišnja istraživanja jer je smatrala da će višegodišnji rezultati olakšati rješavanje problema s ekonomski značajnim štetnicima u poljoprivredi.

Veselila se svom odlasku u mirovinu, da bude bliže svojoj obitelji u Zagrebu, kćerci Meliti, zetu Borisu, unuku Danku, a doživjela je i dvoje prekrasne praunučadi, Dominika i malu Helenu. Nakon mirovine ostala je aktivna, željna novih znanja. Učila je strane jezike, planinarila, bavila se jogom, a mi iz Osijeka uvijek smo joj bili dragi gosti i prijatelji kada smo dolazili u Zagreb. Profesorica Valenčić je do poznih godina obvezno prisustvovala sastancima HED-a i pridonosila radu društva.

Naša draga profesorica Valenčić ima posebno mjesto u našim sjećanjima kao skromna, dobra i topla osoba. Velika joj hvala na svemu, posebno za nesebično prenošenje svoga znanja i iskustva svojim suradnicima i mnogim generacijama studenata.

Neka joj je vječna slava i hvala.

prof. dr. sc. Marija Ivezić

IZVJEŠĆA

IZVJEŠĆE SA STRUČNE ESKURZIJE

Dragi prijatelj, članovi Hrvatskog društva biljne zaštite!

Tradicija i očuvanje tradicije zalag su za budućnost i buduće generacije. Zato smo čuvajući i nastavljajući našu tradiciju organiziranja stručnih ekskurzija i ove godine puni radosti, dobrog raspoloženja i velikih iščekivanja krenuli na novu destinaciju naše lijepe domovine. Bio je to biser našeg Jadrana, jedan od najljepših gradova na svijetu, ZADAR.

Krenuli smo u rane jutarnje sate put Zadra, svi iz Zagreba u 7 sati, a naši dragi Slavonci još puno ranije iz Osijeka. Već na početku u autobusu vladala je ugodna i vesela atmosfera, potpomognuta ponekom čašicom za zagrijavanje prije prvog stajanja i prve kave. U Zadar smo stigli u dobrom raspoloženju poslije 11 sati. Naša prva destinacija bilo je Sveučilište u Zadru i susret s

prorektoricama prof. dr. sc. Ivankom Stričević i prof. dr. Nedjeljkom Balić Nižić. Nakon pozdrava i dobrodošlice upoznati smo sa radom ovog Sveučilišta, njegovim odjelima i funkcioniranjem u današnjim uvjetima. Pročelnica odjela za ekologiju, agronomiju i akvakulturu prof. dr. sc. Bosiljka Mustač predstavila je svoj odjel i upoznala s njegovim radom. Bili smo naročito ponosni što je naš kolega dr. sc. Tomislav Kos dio toga kolektiva i što smo o njemu čuli puno lijepih riječi. U organizaciji našeg dolaska Tomislavu je pomogao i prorektor prof. dr. sc. Slaven Zjalić. Nakon ugodnog druženja u restoranu Sveučilišta smo i objedovali uz kapljicu dobrog vina i veseli razgovor.

Poslije objeda uputili smo se u hotel Kolovare, a onda krenuli u Muzej zlata i srebra grada Zadra. Muzej smo obišli uz odlično vodstvo sestara Benediktinki koje su nam potanko predstavile muzej, njegovu prošlost, sadašnju postavu i sve detalje o eksponatima uz zanimljive i nadasve poučne priče. Uistinu smo uživali hodajući kroz prostorije muzeja još jednom se uvjerivši kako veliko bogatstvo posjedujemo i koliko je to vrijedno za nas i buduća pokoljenja. Potom smo prošetali do morskih orgulja i pozdrava suncu, a neki do prefinog sladoleda u slastičarnici „Donat“.

Laganom šetnjom vratili smo se do hotela da bismo se pripremili za zajedničku večeru u ugodnom ambijentu hotela Kolovare i uz prelijepu svirku lokalnog benda.

Iduće jutro već u 9.00 sati bili smo u Muzeju stakla koji smo također prošli uz stručno vodstvo. Muzej nas je oduševio svojom postavom, a naročito zanimljive bile su demonstracije puhanja stakla i izrade staklenih perli.

U dobrom raspoloženju nastavili smo put Nadina i „Vinarije Škaulj“. To je obiteljska vinarija koju vode otac Šime Škaulj i sin Tomislav Škaulj. Gospodin Šime upoznao nas je s vinarijom i njihovom proizvodnjom u vinogradima i potom u vinariji. Dokaz je to kako i mali mogu poslovati vrlo dobro i kako nije sve u Hrvatskoj loše, kao što nam često mediji prikazuju. Revnim i mukotrpnim radom dolazi se do željenih rezultata i može se opstati i ostati na svojoj grudi. Poslije uistinu obilnog i jako ukusnog objeda i nadasve dobre kapljice raspoloženje je vidno poraslo. No morali smo se oprostiti i krenuti put Zagreba i dalje put naših domova. Ostavili smo Zadar i prekrasno, toplo vrijeme, sunce i pozdravili more.

Bilo je to još jedno u nizu naših druženja, sigurno znamo ne posljednje. Još jednom zahvaljujemo svima koji su pomogli u realizaciji ove ekskurzije, osobito kolegi Tomislavu Kosu koji je bio lokalni organizator.

Jedna je ekskurzija završila, a mi se već pripremamo za novu stručnu ekskurziju. Zato do ponovnog susreta čuvajmo uspomene na ovo druženje, čuvajmo prelijepu sliku Zadra u sjećanju i pripremajmo se za novi susret.

Očekujući Vas i iduće godine, radujem se novom druženju.

Predsjednica HDBZ
prof. dr. sc. Jasminka Igrc Barčić